

være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 17 (retsplejelovens § 776)

Det foreslås at ændre affattelsen af § 776, så det understreges, at der ved fastsættelsen af de administrative regler om behandlingen af varetægtsarrestanter skal fastsættes særlige regler om behandlingen af de arrestanter, der anbringes i isolation.

Baggrunden for forslaget er den særlige belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred, der er forbundet med en varetægtsfængsling i isolation sammenlignet med ikke-isolation.

Den foreslåede bestemmelse er udformet således, at kravene til indholdet af de særlige regler om behandlingen af isolationsfængslede i vid udstrækning fremgår direkte af lovteksten. De administrative regler kan dog f.eks. også indebære særlig adgang til placering i større og bedre udstyrede celler.

Det forudsættes, at reglerne kan udformes således, at de særlige rettigheder først opnås efter en kortere isolationsperiode og således, at lempelserne kan øges med længden af isolationsperioden.

Politiet vil som hidtil - under domstolskontrol - kunne modsætte sig besøg eller kræve, at besøg sker under kontrol, men det er forudsat, at den foreslåede adgang til besøg gælder, uanset om der er øget ressourceforbrug forbundet med afholdelse af besøg for isolerede varetægtsarrestanter f.eks. på grund af krav om besøgskontrol.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 18 (retsplejelovens § 807 d, stk. 1)

Retsplejelovens § 807 d indeholder en samling af bestemmelser om ophøret af beslaglæggelse.

Den foreslåede ændring er en præcisering af, at retsplejelovens § 807 d, stk. 1, vedrører beslaglagte genstande (sml. § 802, stk. 1, og § 803, stk. 1), mens retsplejelovens § 807 d, stk. 2, omhandler beslaglagt gods (sml. § 802, stk. 2).

Til nr. 19 (retsplejelovens § 841)

Efter de gældende regler træffes beslutning om dørlukning, referatforbud og navneforbud og beslutning om, at tiltalte skal forlade retslokalet, medens et vidne afgiver forklaring, oftest først i forbindelse med selve domsforhandlingen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at retten får mulighed for forud for domsforhandlingen at træffe afgørelse om de nævnte foranstaltninger.

Efter den foreslåede bestemmelse vil anmodning om beslutning forud for domsforhandlingen kunne fremsættes af anklagemyndigheden eller forsvareren eller af et vidne, herunder af vidner som føres af forsvaret.

Det forudsættes, at det i almindelighed vil være anklagemyndigheden (eller forsvareren), der rejser spørgsmål om de nævnte foranstaltninger over for retten. Et vidne - eller vidnets bistandsadvokat - kan dog også selv fremsætte anmodning over for retten, f.eks. i tilfælde hvor anklagemyndigheden ikke finder grundlag herfor. Det er op til retten at afgøre, om der er behov for at afholde et særskilt retsmøde om anmodningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.4. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 20 (retsplejelovens § 927)

Den foreslåede ændring er en følge af den foreslåede § 841.

Forslaget indebærer, at der foretages den nødvendige henvisning til reglen i § 841 om forhåndsafgørelse om dørlukning mv. - som efter sin placering alene gælder for nævningsager ved landsretten - således at bestemmelsen også gælder for straffesager ved byret og Sø- og Handelsretten.

Til nr. 21 (retsplejelovens § 1018 e)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at klager over aktindsigt efter forvaltningsloven og offentlighedsloven - i lighed med klager over afgørelser om erstatning - bliver omfattet af to-instansprincippet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at klagefristen på 4 uger i retsplejelovens § 1018 e, stk. 4, også gælder i forhold til klager over afgørelser om aktindsigt. Der er mulighed for at dispensere fra klagefristen som nævnt i § 1018 e, stk. 4, 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 22 (retsplejelovens § 1019 h)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at klager over aktindsigt efter forvaltningsloven og offentlighedsloven - i lighed med klager over afgørelser vedrørende adfærdsklager - bliver omfattet af to-instansprincippet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at klagefristen på 4 uger i retsplejelovens § 1019 h, stk. 2, også gælder i forhold til klager over afgørelser om aktindsigt. Der er mulighed for at dispensere fra klagefristen som nævnt i § 1019 h, stk. 2, 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 9 i de almindelige bemærkninger.